

[Aksel Larsen.]

I samme Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at stille nogle andre Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, enten til Besvarelse her i Salen eller, hvis han ikke skulde være i Stand til det med det korte Varsel, saa i det Udvalg, jeg formener bliver nedsat om dette Lovforslag; det har nemlig Interesse, hvis man vil bedømme Virkningen af Loven, dens Konsekvenser i forskellige Retninger, at vide, hvor stor Landets Benzinbeholdning er, og hvorledes Udsigterne er for en Tilførsel til Landet i den kommende Tid, og endelig, hvor stort Forbruget er med de Køretilladelser og Benzintildelinger, der er givet. I Forbindelse med dette sidste Spørgsmaal har jeg nogle Bemærkninger angaaende Forhold, som jeg udmærket vel ved ikke sorterer under den højtærede Finansminister, men derimod under Handelsministeren; jeg føler imidlertid Trang til at fremkomme med dem nu, da der er Lejlighed til at stille det Spørgsmaal om Køretilladelser og Benzintildelinger. Jeg er naturligvis bekendt med, efter hvilke Retningslinier man har givet Kørsel med Benzinvogne fri og givet Benzintildelinger, men jeg ved samtidig, og det ved enhver, der har fulgt med, at disse Retningslinier er praktiseret yderst individuelt i de forskellige Politikredse, og at der derfor er meget stor Forskel paa, hvem der kan faa Lov at køre, og hvem der ikke kan. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at Tildelingerne af Køretilladelser har en betydelig social Slagside. Det er ikke, fordi jeg ikke vil paastaa, at de fleste af dem, der har faaet Lov til at køre, Godsejere, Købmænd og Direktører, og hvad de nu er, ikke skulde have god Brug for det, men jeg er præsenteret for Masser af Eksempler paa, at f. Eks. Arbejdere, der ubetinget maa siges at have Brug for Motorcykler for at kunne komme de lange Afstande til og fra deres Arbejdsplads, har faaet Afslag, medens deres Arbejdsgivere har faaet Tilladelse til at køre i Bil med den Motivering, at de skal til og fra deres Arbejde.

Jeg kender ogsaa adskillige Tilfælde — jeg skal ikke komme frem med Detailler eller nævne Navne her —, men jeg kender adskillige Tilfælde, og jeg gaar ud fra, Regeringen ogsaa kender slige Tilfælde, hvor man rundt omkring i Politikredsene med en eller anden Begrundelse har givet Folk Tilladelse til at bruge deres Bil og givet dem Benzintildeling til Trods for, at de ganske paaviseligt ikke har Brug for Vogn til Nytte-kørsel. Det er muligt, man ikke kan und-

gaa den Slags Uretfærdigheder, men kan man saa ikke faa Raad til at se lidt mere velvilligt paa at give Køretilladelse og Benzintildeling til Folk, der virkelig har Brug for deres Køretøj, navnlig hvis det kan fremme Beskæftigelsesgraden her i Landet? Der er blevet givet Køretilladelse — det er ikke gjort af den nuværende Regering, men af den tidligere — til, jeg tror 6 000 Handelsrejsende. Det skal naturligvis være dem vel undt, selv om Flertallet ikke har særlig Mulighed for at køre rundt og sælge noget. Men naar Landet har Raad til *det*, kunde der saa ikke blive Raad til f. Eks. at give Køretilladelse og Benzintildelinger til nogle flere Hyrevogne, ikke alene, som det ærede Medlem Hr. Sønderup talte om, i Landdistrikterne, men ogsaa i Byerne, f. Eks. i København. Jeg er af den Opfattelse, at saadan som Trafikforholdene er her i denne By, er det i højeste Grad begrundet i Hensynet til det almene Vel, at man giver noget los, og jeg er samtidig klar over, at det er noget, som vil fremme Beskæftigelsen her i Landet. Det er jo meningsløst, at saa mange Chauffører skal gaa arbejdsløse, naar de kunde faa Arbejde, hvis man vilde give de i Virkeligheden ret beskedne Benzintildelinger, det her drejer sig om. Jeg erkender, at jeg ved ikke nøjagtigt, hvordan det ligger med Forsyningerne og Tildelingerne af Benzin, men hvis det ikke ligger alt for stramt, synes jeg, at man skulde give noget los her.

Derfra vil jeg saa gaa tilbage til selve Lovforslaget og sige, at der er jo Tale om en Forhøjelse af den indirekte Beskatning. Nu har jeg allerede i den Regering, der sad i Sommer, gjort det Synspunkt gældende, at hvad Beskatningen af Automobilkørselen angik, da mente jeg, vi kunde ikke have noget imod, at man beskattede det, man kalder Luksuskørselen, altsaa den ikke nødvendige Kørsel, endogsaa meget højt, hvad enten det saa skal ske gennem en Benzinbeskatning eller paa anden Maade, og jeg forestillede mig dengang, at den naturligste Maade at gøre det paa maatte være gennem en Aftrapning af Benzinbeskatningen. Jeg er meget glad over, at den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, nu synes at tilslutte sig mit Synspunkt, at man maa forsøge, om man kan komme den Vej ud, og jeg henstiller i hvert Fald til den højtærede Finansministers Overvejelse, om man ikke bør forsøge at gaa den Vej. Paa den anden Side mener jeg, at med Hensyn til den nødvendige Kørsel, Erhvervskørselen, eller hvad man vil kalde den, bør man holde Beskatningen saa langt